

2025/1100

18.6.2025

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2025/1100

z dnia 23 maja 2025 r.

w sprawie przyjęcia wytycznych dotyczących wdrażania niektórych kryteriów kwalifikacji strategicznych projektów na rzecz neutralności emisyjnej określonych w art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2024/1735 ustanowiono wspólne ramy prawne mające na celu wzmocnienie ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie w Unii. W tych ramach ważnym mechanizmem jest wyznaczanie strategicznych projektów na rzecz neutralności emisyjnej. Kryteria kwalifikacji do wyznaczenia określono w art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1735, w którym zobowiązano również Komisję do przyjęcia aktu wykonawczego określającego wytyczne zapewniające jednolite warunki wdrażania tych kryteriów.
- (2) Wytyczne powinny zawierać co najmniej szczegółowe wskazówki dotyczące kryteriów określonych w art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1735. Wytyczne powinny ułatwić ocenę tego, czy dodatkowe zdolności produkcji w odniesieniu do strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej dotyczą pierwszych w swoim rodzaju lub najlepszych osiągalnych zdolności produkcji technologii oraz czy dodatkowe zdolności produkcji można uznać za znaczące.
- (3) Aby zapewnić dodatkową pomoc organom krajowym, wytyczne te zawierają również uwagi ogólne mające zapewnić jednolite warunki wdrażania kryteriów określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1735. Wytyczne powinny również ułatwić ocenę tego, czy projekt spełnia kryterium zrównoważenia środowiskowego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. Należy również zapewnić jasność co do sposobu osiągnięcia progu zależności od przywozu wynoszącego 50 %, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (i) tego rozporządzenia, oraz co do interpretacji „udziału znaczącego w skali światowej”, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (iii) tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu procedury komitetowej ds. technologii neutralnych emisyjnie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące wdrażania niektórych kryteriów kwalifikacji dotyczących strategicznych projektów na rzecz neutralności emisyjnej i określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1735 zawarto w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne dotyczące wdrażania niektórych kryteriów kwalifikacji dotyczących strategicznych projektów na rzecz neutralności emisyjnej i określonych w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1735 ⁽¹⁾**1. Uwagi ogólne**

Za strategiczne projekty na rzecz neutralności emisyjnej państwa członkowskie uznają projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie zlokalizowane w Unii, które przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1735 i które spełniają co najmniej jedno z kryteriów określonych w art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia.

Oceniając, czy projekt odpowiada celom określonym w art. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1735, państwa członkowskie mogą rozważyć, czy dany projekt jest w stanie przyczynić się do osiągnięcia unijnych celów w zakresie klimatu i energii, w tym dotyczących odporności i zrównoważenia neutralnych emisyjnie łańcuchów dostaw. Państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę kontrolę nad przedsiębiorstwami uczestniczącymi w projekcie oraz względny udział każdego z nich w projekcie, zwłaszcza w świetle potencjalnego wpływu podmiotów z państw trzecich. Taką kontrolę należy interpretować zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004.

Aby zapewnić jednolite stosowanie kryteriów, wnioski dotyczące projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie mających zostać uznane za strategiczne projekty na rzecz neutralności emisyjnej należy przedkładać odpowiedniemu państwu członkowskiemu przy użyciu z góry ustalonego formularza udostępnionego na oficjalnej stronie internetowej Komisji ⁽²⁾.

Komisja zdecydowanie zachęca państwa członkowskie do stosowania procesu składania wniosków opisanego we wspomnianym formularzu. Proces ten ma na celu ułatwienie przygotowania, bezpiecznego złożenia i przeglądu wniosków o przyznanie statusu strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej. Zachęca się również państwa członkowskie do wyznaczenia co najmniej jednego organu jako krajowego punktu kontaktowego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o przyznanie statusu strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej.

Zadaniem krajowego punktu kontaktowego jest koordynacja oceny kryteriów kwalifikacji określonych w art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1735. Krajowe punkty kontaktowe powinny zapewnić, aby proces składania wniosków opierał się na spójnym i ustrukturyzowanym podejściu, a jednocześnie ułatwiał szybką i dokładną komunikację między organami krajowymi a Komisją. Uczynienie punktu kontaktowego integralną częścią procedury składania wniosków pomaga państwom członkowskim dopilnować, aby procedura przebiegała sprawniej i była skuteczniejsza, oraz poprawia koordynację z Komisją i zwiększa przejrzystość procesu oceny.

2. Pierwszy w swoim rodzaju zakład produkcyjny

Termin „pierwszy w swoim rodzaju” zakład produkcyjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1735, zdefiniowano w art. 3 pkt 32 tego rozporządzenia jako „nowy lub znacząco zmodernizowany zakład technologii neutralnych emisyjnie, który wprowadza innowacje w odniesieniu do procesu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i który nie jest jeszcze w znacznym stopniu obecny w Unii ani którego budowa nie jest jeszcze w znacznym stopniu zaplanowana w Unii”. W związku z tym pierwszy w swoim rodzaju zakład to zakład, który (i) produkuje technologie neutralne emisyjnie wymienione w art. 4 tego rozporządzenia oraz (ii) posiada zdolność innowacyjną w odniesieniu do procesu produkcji technologii neutralnych emisyjnie, która nie jest jeszcze w znacznym stopniu obecna w Unii lub której budowy nie planuje się w Unii, w tym sensie, że zakład zdolny do wytwarzania porównywalnego produktu, procesu lub wydajności nie powinien jeszcze istnieć w Unii lub jego budowa nie powinna być jeszcze zaplanowana w Unii. Zdolności innowacyjne nie powinny obejmować niewielkich zmian lub ulepszeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁽²⁾ https://single-market-economy.ec.europa.eu/industry/sustainability/net-zero-industry-act/strategic-projects-under-nzia/strategic-projects-application-process_pl.

Pojęcie „innowacji”, o którym mowa w pkt (ii), opiera się na szerszym zastosowaniu tego pojęcia w unijnych ramach prawnych, w tym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1781 ⁽³⁾. W przypadku gdy innowacja jest już wykorzystywana w działalności badawczo-rozwojowej lub produkcji na małą skalę w Unii, nadal można uznać, że nowa produkcja tej innowacji na dużą skalę nie jest jeszcze w znacznym stopniu obecna w Unii. Zakład wykorzystujący po raz pierwszy innowacyjny materiał w Unii może kwalifikować się jako pierwszy w swoim rodzaju nawet wówczas, gdy materiał ten został przetestowany w obiektach pilotażowych w Unii. Na podstawie tej klasyfikacji można również uznać równoległe projekty realizowane w tym samym czasie.

3. Najlepsza osiągalna technologia neutralna emisyjnie

Termin „najlepsza osiągalna” w kontekście „technologii neutralnej emisyjnie” i „zdolności produkcji” jest zawarty w art. 13 ust. 1 lit. b) i art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2024/1735. „Zdolność produkcji” zdefiniowano w art. 3 pkt 33 jako „całkowitą wydajność technologii neutralnych emisyjnie produkowanych w ramach projektu produkcyjnego lub, w przypadku gdy w ramach projektu produkcyjnego wytwarza się konkretne komponenty lub konkretne maszyny używane głównie do produkcji takich produktów, a nie same produkty końcowe, wydajność produktów końcowych, na potrzeby których produkowane są takie komponenty lub konkretne maszyny”.

Pojęcie „najlepszej osiągalnej” zdolności produkcji technologii neutralnej emisyjnie należy interpretować z uwzględnieniem szerszego kontekstu rozporządzenia (UE) 2024/1735 i unijnych ram prawnych, w tym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1785 ⁽⁴⁾, w której zdefiniowano pojęcia takie jak „najlepsze” i „dostępne techniki”. Chociaż definicja ta ma zastosowanie do efektywności środowiskowej, można ją dostosować i stosować w odniesieniu do praktyk produkcji technologii neutralnych emisyjnie. W związku z tym produkcja „najlepszej osiągalnej” technologii wskazuje na najbardziej efektywne i zaawansowane działania oraz opracowane metody operacyjne, z naciskiem na efektywność technologiczną i innowacyjność praktyk produkcyjnych.

„Najlepszą osiągalną” technologię, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1735, należy interpretować następująco:

- a) „najlepsza” zdolność produkcji oznacza najbardziej efektywny i zaawansowany etap rozwoju działalności produkcyjnej i metod jej prowadzenia, który wskazuje możliwe wykorzystanie poszczególnych technik;
- b) „osiągalna technologia” oznacza technologie neutralne emisyjnie o takim stopniu rozwoju, który pozwala na ich wdrożenie w danym sektorze przemysłu, zgodnie z istniejącymi warunkami ekonomicznymi i technicznymi, z uwzględnieniem kosztów i korzyści, bez względu na to, czy technologie takie są już produkowane lub wykorzystywane w Unii, o ile są one dostępne dla operatorów.

Alternatywnie produkcję „najlepszej osiągalnej” technologii neutralnej emisyjnie można interpretować jako zdolność projektu do produkcji najlepszych osiągalnych produktów technologii neutralnych emisyjnie dostępnych obecnie na rynku wewnętrznym. W związku z tym „najlepsza osiągalna” technologia może składać się z produktów o lepszej efektywności w porównaniu z produktami dostępnymi obecnie na rynku wewnętrznym. Oceny powinny opierać się na wiarygodnych źródłach, takich jak sprawozdania techniczne i badania rynkowe.

Jeżeli dana technologia neutralna emisyjnie jest już objęta zakresem obowiązujących przepisów Unii dotyczących efektywności środowiskowej, takich jak m.in. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ⁽⁵⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 ⁽⁶⁾ i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 ⁽⁷⁾, technologie neutralne emisyjnie o najwyższej lub drugiej najwyższej klasie efektywności energetycznej uznaje się za najlepsze osiągalne, jeżeli należą do najwyższej lub drugiej najwyższej zapełnionej klasy mających zastosowanie klas efektywności.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1781 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów) (Dz.U. L 229 z 18.9.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1781/oj>).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1785 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) i dyrektywy Rady 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (wersja przekształcona) (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10, <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1781 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram ustalania wymogów ekoprojektu w odniesieniu do zrównoważonych produktów oraz zmiany dyrektywy (UE) 2020/1828 i rozporządzenia (UE) 2023/1542 i uchylenia dyrektywy 2009/125/WE (Dz.U. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj>).

4. Znaczne zwiększenie zdolności produkcji

W celu ustalenia, czy zdolność produkcji można uznać za „znacznie zwiększoną” zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia (UE) 2024/1735, stosuje się co najmniej jedną z poniższych metod.

- a) W przypadku gdy planowaną roczną zdolność produkcji projektu produkcji technologii neutralnych emisyjnie można zmierzyć w gigawatach (GW), za znacznie zwiększoną uznaje się zdolność wynoszącą co najmniej 1 GW rocznie w odniesieniu do co najmniej jednego produktu końcowego, konkretnego komponentu lub konkretnej maszyny używanych głównie do wytwarzania technologii neutralnych emisyjnie w jednym zakładzie produkcyjnym.
- b) W przypadku gdy planowanej rocznej zdolności produkcji projektu produkcji technologii neutralnych emisyjnie nie można zmierzyć w GW, jego planowaną zdolność produkcji można uznać za znacznie zwiększoną, jeżeli jest ona równa rocznej zdolności produkcji któregośkolwiek z dziesięciu największych projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie tego samego lub równoważnego rodzaju już działających w Unii, których roczna zdolność produkcji obliczana jest na podstawie danych rynkowych za poprzedni rok pochodzących z wiarygodnych źródeł, takich jak sprawozdania techniczne i badania rynkowe, lub jeżeli przekracza ona tę roczną zdolność produkcji.
- c) W przypadku gdy projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie są zakładami produkcyjnymi zintegrowanymi pionowo, ich zdolność produkcji można uznać za znacznie zwiększoną, jeżeli więcej niż jeden produkt końcowy, konkretny komponent lub konkretna maszyna używane głównie do wytwarzania technologii neutralnych emisyjnie mają być produkowane w tym samym miejscu.
- d) W przypadku gdy obecna zdolność produkcji produktu końcowego, konkretnego komponentu lub konkretnej maszyny używanych głównie do wytwarzania technologii neutralnych emisyjnie w Unii jest niższa od poziomu referencyjnego wynoszącego 40 % określonego w art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2024/1735, zdolność produkcji niższą niż zdolność produkcji określona w lit. a) i b) niniejszej sekcji można również uznać za „znacznie zwiększoną”. Ocenę, czy niższą zdolność produkcji można uznać za znacznie zwiększoną, można przeprowadzić na podstawie monitorowania przez Komisję postępów Unii w osiąganiu tego poziomu referencyjnego zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. W przypadku braku takich istotnych informacji wnioskodawca ubiegający się o status strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej może przedstawić państwu członkowskiemu wiarygodne sprawozdania techniczne i badania rynkowe.

Przy ustalaniu, czy projekt zapewnia znacznie zwiększoną zdolność produkcji zgodnie z lit. a)–d), państwa członkowskie mogą również rozważyć, czy dany projekt jest zgodny ze strategicznymi priorytetami, odpornością łańcucha dostaw i zrównoważeniem środowiskowym Unii.

5. Wskazówki dotyczące innych kryteriów określonych w art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1735

a) Zrównoważenie środowiskowe

Aby ustalić, czy projekt spełnia kryterium określone w art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2024/1735, projekt powinien wykazać, że przyjęte praktyki znacząco i trwale zmniejszają emisje ekwiwalentu CO₂, przy jednoczesnej optymalizacji dodatkowych korzyści dla środowiska w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody i gleby, a także efektywności energetycznej, wodnej i materiałowej oraz stosowania substancji niebezpiecznych. Zmniejszenia te:

- (i) opierają się na szacunkowej ilości emisji w tonach ekwiwalentu CO₂, których uniknięto, z zastosowaniem jasno określonych założeń i metodyki;
- (ii) stanowią podstawowy cel projektu i wnoszą znaczący wkład w obniżenie emisji zgodnie z celami Unii w zakresie klimatu i energii.

Państwo członkowskie rozpatrujące wniosek o przyznanie statusu strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej musi dopilnować, aby emisje nie były po prostu przenoszone do innego sektora, ale by nastąpiło ogólne zmniejszenie emisji ekwiwalentu CO₂. Ponadto do znaczącego i trwałego obniżenia wskaźników emisji ekwiwalentu CO₂ jest wymagana którakolwiek z praktyk wymienionych w art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2024/1735.

b) Próg zależności od przywozu wynoszący 50 %

Do celów art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (i) rozporządzenia (UE) 2024/1735 próg zależności od przywozu technologii neutralnej emisyjnie wynoszący 50 % należy rozumieć jako stosunek skumulowanego przywozu do Unii ze wszystkich państw trzecich łącznie do dostaw do Unii w tym samym roku.

Jako punkt odniesienia przy określaniu zależności od przywozu państwa członkowskie mogą wykorzystywać zaktualizowane informacje, które Komisja ma przedstawiać zgodnie z art. 29 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2024/1735, o ile są one dostępne. W przypadku braku takich informacji państwa członkowskie mogą określić zależność od przywozu na podstawie innych wiarygodnych źródeł, takich jak sprawozdania techniczne i badania rynkowe.

c) Udział znaczący w skali światowej i kluczowa rola w odporności

Do celów art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (iii) rozporządzenia (UE) 2024/1735:

- (i) termin „udział znaczący w skali światowej” należy rozumieć jako określający projekt wytwarzający produkt końcowy, konkretny komponent lub konkretną maszynę, w przypadku których zdolność produkcji w Unii przekracza 15 % światowej zdolności produkcji, który to wskaźnik odpowiada poziomowi referencyjnemu dla światowej produkcji określonego w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1735 i ma zostać ustanowiony na podstawie monitorowania przez Komisję postępów Unii w osiągnięciu tego poziomu referencyjnego zgodnie z art. 42 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

W przypadku braku takich istotnych informacji wnioskodawca ubiegający się o status strategicznego projektu na rzecz neutralności emisyjnej może przedstawić państwu członkowskiemu wiarygodne sprawozdania techniczne i badania rynkowe.

- (ii) ponadto termin „kluczowa rola w odporności Unii” zawarty w art. 13 ust. 1 lit. a) pkt (iii) rozporządzenia (UE) 2024/1735 należy interpretować jako bezpośredni wpływ projektu na bezpieczeństwo łańcucha dostaw, niezależność energetyczną lub autonomię strategiczną Unii.
